

SPÆIDERNES-MAGASIN

ALT i Spejder- og Lejrudstyr

Lembekes
Friluftsudstyr
A/S

Nørregade 15
1. Sal. K.
Telefon Byen 4986

FRIMÆRKER

Køb! Salg! Bytte!

Forlang Udvalg, som sendes overalt. Meld Dem ind i min Cirkulationsklub eller forlang Cirkulære og læs, hvilke Fordele, Klubben byder paa.

JOHN GOTH

Klosterstræde 15. :-: Telef. Byen 1945 x.

Husk Nummer 15!

Sy selv Deres Slips!

Største Udvalg i Slipsstoffer
Mønster medfølger

HANS BACH, Gl. Kongevej 86
Telef. C. 2919

SPEJDERURE

Armbds. m/ Rem.

Ur og Glas kan ikke
gaa itu.

Fra 15 Kr. til Spejderne.
Leverandør til Raadhuset,
Kommunen, m. fl.

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

♦ CENTRALTRYKKERI

BLAAGAARDSGADE 29
TELEF. CENTRAL 3054

NØRREBROS

Uge & Maanedssblade
Foreningsarbejde-Kort
Reklamer - Kuverter
Skematisk Arbejde

Bagermester Hans Nielsen

anbefaler sig med 1. Kl. Varer
indenfor Konditori og Bageri.

Tlf. Ryvang 750. Lyngbyvej 41.

Den billige

LÆDERHANDEL

Nyborggade 6 (Strandvej 4)

Det bedste Læder. — Den billigste Pris.

PERSSENS

CLICHÉ-ANSTALT

.... BREDGADE 25. OP.G.E. (STANNA, PASSAGE)

PALE 2640.

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af
prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DER-
FOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have
set mine forskellige Telte op-
stillede i

CORT ADELERSGADE 8
TELEFON BYEN
KØBENHAVN K. 6762

H. Halmøe

Fotograf
EMIL CLAUSEN
Frederiksberggade 34

6. Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

Vandreture – og andre Ture

Jørgen og Patruljeføreren er kommet til at kore ved Siden af hinanden; Jørgen har faaet en ny, glimrende Idé, som Patruljen absolut maa gennemføre, og de kommer til at snakke om Patruljens Fremtidsplaner. Men det gaar ikke saa glat, for den skarpe Paaskeblæst sluger det halve af Ordene, og hvert Øjeblik jager en Bil forbi med snærende Sirene, saa de maa vige ind bag hinanden midt i en Sætning. Kun naar vi engang imellem trækker op ad en stejl Bakke, som Ole og Peter, der er smaa og nye i Patruljen, ikke kan klare i den stride Modvind, gaar Samtalen nogenlunde uhindret.

Naa, nu er vi paa Toppen, lad os saa komme i Sadlen igen, da: fzzz, og bump-bump-bump gung-rer Sorens flade Bagring over Vejens Ujævnheder et Par Omgange, til han faar standset. Sorens osse, men vi maa jo se at faa Hullet stoppet. Fingrene bliver stive i den iskolde Vind, og Solutionen vil ikke klæbe, men det lykkes tilsidst, saa af Sted igen, der er langt endnu til Vejs Ende. — Den Bakke dér kan vi vist tage, den ser ikke slem ud, men puh, sikken Modvind, vi træder haardt i Pedalerne, og knik siger det, og Eriks Kæde slæber efter ham. Naa, ogsaa den klarer vi, en Spejder klarer alt, frem med Redningsrebet, og to Mand trækker Erik de 3 km frem til Cykelæge Nielsen i næste Landsby.

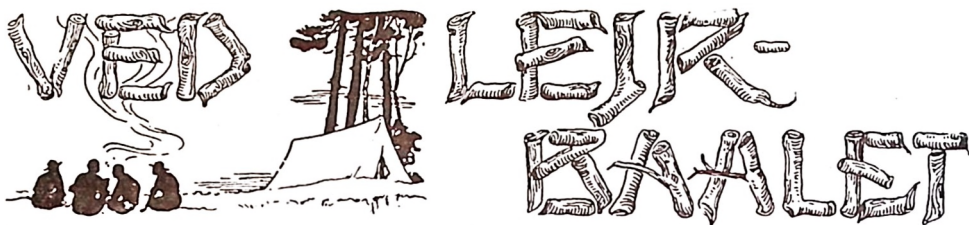
Naa, disse Besværligheder kan være generende og ærgerlige nok, men det er dog ikke derfor, vi sætter Vandreturen som Nr. 1. Paa Spejdervis overvinder man alle Vanskeligheder med godt

Humør og kammeratlig Hjælpsomhed. Og denne Indledning skal ogsaa blot lukke Munden paa dem, der har faaet Ordet „praktisk“ paa Hjer-nen: naar vi nu har saadan et praktisk Køretøj som Cyklen, hvorfor skal vi saa ikke bruge det? Jo, naar man har Brug for at være praktiske, naar man har lang Vej til Skole eller Arbejde, naar man skal skynde sig et Ærinde i Byen osv., men naar vi skal ud og holde Ferie, ud og nyde Livet og faa Byluften ud af Lungerne, skal vi saa ikke blæse det praktiske en lang March? (Og hvor er det forresten henne, naar Gummiet er lidt slidt, og Vejen er fuld af skarpe Smaasten paa Højkant). Kast alt, hvad der har med Byli-vets „Civilisation“ at gøre, over Bord; der hænger altid en Mindelse af høje Huse, Sporvogne og Færdselssignaler ved Cyklen, lad hellere den blive hjemme. Tag med Toget, om I vil, til Ølstykke eller Vipperød eller et andet Sted langt ude paa Landet, men vend saa Ryggen til Futtoget og gaa, gaa jer glade og sunde i den friske Blæst.

For Vandreturen er noget helt for sig selv. Naar man rigtig trænger til at komme ud af den daglige Trædemølle, bort fra Bylivets sløvende Ensformighed, saa tager man „Ranslen paa Nak-ken og Staven i Haand“, som gamle Hostrup skrev, og som utallige andre Digtere før og efter ham har skrevet. Hvor føler man sig dejligt langt borte fra det hele, naar man traver af Sted sammen med Kammeraterne, mens Sludderen gaar, eller man synger i Kor. Og man er midt i den frie, herlige Natur. Duften af Muld og Grøde, Duften af Foraars kildrer i Næseborene, man hø-

(Fortsættes Side 23)

Lejrpas.

De nye Lejrpas for i Aar er kommet, og de Patruljeførere, som Tropsførerne mener, er dygtige nok til at tage i Patruljelejr med Patruljen, vil faa Lejrpas tildelt.

Det er dog ikke nok, at Patruljeføreren er dygtig nok til det lejrmæssige, han maa ogsaa vide, hvordan man opfører sig paa fremmed Mands Grund, hvordan en Lejrplads skal afleveres og Ejeren takkes med en good-turn. Det eneste, man efterlader, naar Patruljen drager bort fra Lejrpladsen, er en Tak til Ejeren og et Kontrolkort, saa at Ejeren kan skrive paa det til Korpsen, hvis han har noget at klage over.

Jeg har allerede modtaget de første Kort. De var fra Sverige og fortalte, at Gentofte Kommunes Division havde opført sig saaledes, at andre Spejdere altid vilde være velkomne de Steder.

Bøgegrensdagen

den 13. Maj vil Spejdere over hele Landet gøre en good-turn overfor de Syge, der maa ligge paa Hospitalet, nu hvor Foraaret begynder. Lysegrønne Bøgegrene vil blive bragt ind i Stuen til dem som en Hilsen fra Foraaret og fra Spejderne. Alle maa I være med til at glæde dem, der ikke som I kan rigtigt færdes i Foraarets Skove.

Pas paa Skovene

og paa Spejdernes Rygte. Mange færdes i Skovene, og ligesom der er noget, der hedder Færdselskultur paa Gader og Veje, er der noget, der hedder Færdselskultur i Skovene.

De, der véd bedre Besked, vælter Stengærder og Brændestabler, tramper nyplantede Træer ned og bøjer Staaltraadshegnene, saa Dyrene kan springe over og odelægge de Plantninger, som skal være Skov, naar I bliver voksne. Ja, der er saa galt endogsaa Folk, som skærer i Barken paa Træerne. Men Spejderne er det ikke,

bør det ikke være. Værn Skoven og værnspejdernes Navn.

Indianerne

sagde: „Blegansigterne laver altid stort Baal, som de ikke kan sidde nær ved. Den røde Mand laver lille Ild til at varme sig ved.“

De fleste Drengene kan tænde Baal, men det tager Tid at faa Ilden til at fænge, og den blusser op og dør hen ustandseligt. Spejderne faar hurtigt et lille Baal tændt og holder det jævnt vedlige, derfor kan han koge og stege, hvor andre blot „leger Baal“.

Det kan nu ses alligevel,

naar nogle Drengene cykler til Lejr Lørdag Aften, om det er Spejdere, selv om de ikke bærer Spejderdragt. Man kan se det paa Oppakningen. Den sidder, som den skal, godt fastspændt paa Cyklen, og Rygsækken pakket, som den bør.

Men der gives ogsaa Tilfælde, hvor Paaklædningen kunde tyde paa, at det var Spejdere, men hvor baade Mand og Cykel ligner et daarligt stuvet Flyttelæs, med Telt og Gryder og Pander dinglende frem og tilbage saa det tynde Sejlgarn truer med en Katastrofe.

De første Resultater

af Udtagelsen til Landspatruljeturneringen foreligger nu, og i næste Nummer skal I faa Patruljernes Navne at vide. Turneringslederne arbejder allerede med Planer for de Opgaver, Patruljerne skal stilles overfor til det første Landsstævne af den Art indenfor vort Korps. Der vil blive trænet haardt i Sommer, men det er nok ogsaa nødvendigt, for Konkurrencen bliver haard. Og den bliver spændende!

Samler *du paa* Autografer

— og

hvordan gør du det?

Autografsamling er en Mani, der har grebet om sig, ikke mindst blandt Drengene, og det maa vel nærmest være lidt af en Lidelse at være en kendt Personlighed i disse Dage. Knap har et „Navn“ vist sig paa Gaden, før han eller hun er belejret af paagaende Autografjægere, der absolut ikke tager Hensyn til, om Vedkommende har travlt eller kunde ønske at trække lidt frisk Luft uden at vække Opsigt. Frygteligt, hvad man kan opleve, hvis man paa en Skolefridag forfølger saadan en Flok „Jægere“. De minder mest om Hunnernes Folkevandring, der kun efterlader sig nedbrændte, af Befolkningen forladte Byer, hvor de trænger frem.

Privatlivets Fred krænktes paa den mest ublu-færdige Maade, kendte Mænd maa anskaffe sig glubske Hunde for at holde „Horderne“ ude, efter at Skilte med Paaskriften „Autografjægere modtages ikke“ selvfølgelig ikke er blevet respekteret. Saa skal vi altsaa ikke samle paa Autografer? Jo, absolut! Det er en meget interessant og morsom Samling, man kan faa ud af det, hvis Jagten drives efter bedste Jægermonstre. Derfor disse gode Raad til Folk, som med god Samvittighed en Dag vil kunne se i deres Autografbog og glædes over de mange gode Mænd og Kvinder, der har prentet en Underskrift. Husk derfor: Krænk aldrig Privatlivets Fred. Træng aldrig ind paa andres Enemærker, og overfald ikke sagesløse Mænd paa Gaden. Hvis du ønsker en Autograf, som du ikke kan faa Lejlighed til personlig at faa hos Vedkommende uden at overtræde ovenstaaende, saa send Vedkommende et høfligt Brev, hvori du vedlægger et Stykke Papir til Autografen, som du beder ham sende tilbage i vedlagte, frankerede Konvolut, hvorpaa du i Forvejen har skrevet dit Navn og Adresse. — Husk, jo høfligere du er, des større Chance. Sorg for, at de Stykker Papir, du sender ud, bliver ens, det vil se pænt ud i din Bøg, naar de bliver klistret ind, eventuelt med Billede og en lille Levnedbeskrivelse, for du kender vel forhaabentlig alle dem, du samler paa? — Vær kritisk i dit Valg. Saml ikke i Flæng; en Mand, som du kender, og som har imponeret dig, og som du ser op til, vil du altid med

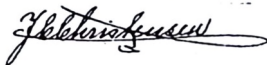
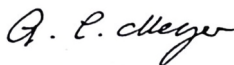
Glæde kunne mindes, naar du ser i Bogen, medens du maaske senere vil fortryde mange af de meningsløse Autografer, som Drengene samler paa. Vær ogsaa kritisk, hvis du bytter. Jeg har set en Autograf, skrevet paa et afrevet Stykke Stilebog med temmelig frisk Blæk. Jeg spurgte Drengen, om han kendte Vedkommende. Ja, han var

(Kong Christian d. X.)

(Biskop Harald Ostenfeld.)

(Forstander Niels Bukh.)

Forfatter, og han var død. Der stod med kejtet Drengeskrift: *Henrik Ipsen*. — Og husk saa tilsidst: Hver Gang, du bærer dig forkert ad, afskærer du maaske alle dine Efterkommere, ligegyldigt hvor høflige og beskedne de end er, fra at komme til, og hvis ikke der bliver sat System i Galskaben, risikerer vi, at alle en skønne Dag bliver nægtet Adgang til en virkelig fornøjelig og interessant „Sport“.

H. Holsoe.

PATRULJE-DYRENE

SKOVDUEN

ZOOLOGISK set er Skovduen et forkert Navn til Patruljedyret, man burde sige Ringduen; men da Skovduenavnet er det almindeligt brugte og desuden det mest vellydende, betænker vi os ikke paa at bruge det.

Alle kender Skovduen, den hører til vore største Landfugle og er en af de smukkeste. Hovedfarven er graablå, mørkest paa Vingerne, der er forsynet med hvide Tværbaand (stærkt synlige under Flugten); Forbrystet er rødbrunt med Metalglans, Halefjerene med sorte Spidser, og paa Siderne af Halsen har den to hvide Pletter, der næsten danner en Ring — deraf Navnet.

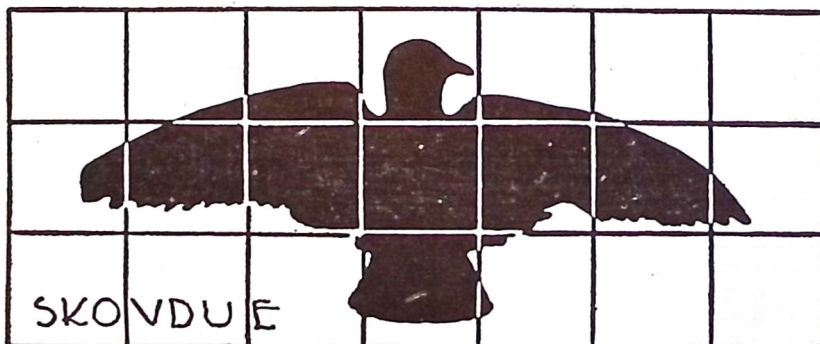
Skovduen er hos os hverken Stand- eller Trækfugl, har det været et godt Oldenaar, overvintrer den. Den er nemlig en stor Frøeder: foruden Træfrø, Bog og Agern æder den Korn, Ærter og andre Landbrugsprodukter, hvorfor den ikke er ubetinget velldit af Landmændene. I strenge Vintre æder den en Masse Rosenkaal og er da selv ganske uspiselig.

Fra Marts til Oktober kan Skovduen træffes ynglende. Til Redeplads foretrækker den Naaletræer, men Løvtræer bruges i Mangel heraf. Reden er et Under af Simpelhed; anbragt i en Gren

Man skal vogte sig for at jage en Skovdue af Reden, den vender aldrig tilbage igen; i det hele taget er den ikke særlig omhyggelig med sine Æg og Unger, hvilket antageligt skyldes det store Antal Kuld i Løbet af en Sommer.

Da store Frø just ikke er Barnekost, mader de Voksne Ungerne. Det foregaar paa den Maade, at Børnene stikker deres Næb ned i Forældrenes

kløft bestaar den blot af en brøstfældig Platform af Pinde, ofte saa gennemsigtig, at man øjner Æggene — to i Tallet — nedefra; hvordan de bliver hængende deroppe, er en Gaade.

Mens Hunnen ruger, sidder Hannen paa en helst udgaaet Gren i Nærheden og underholder hende med sin Kurren. Om denne Kurren er der delte Meninger; jeg vil holde paa, at den lyder: Skovrrrr-du skovdu, skovrrrr-du skovdu, skovrrrr-du skovdu, du. Englænderne paastaar, at Sangen er: Take too coo-oos Paddy, og i Scouting for Boys lyder Patruljekaldet: Bookhooroo — altsaa frit Valg. Imidlertid anbefales det at høre en rigtig Skovdue og danne sig sin egen Mening om Musiken. (Man kan købe særlige Skovduekald, men de er gevaldig store og klodsede, det betaler sig at indøve Brugen af „de hule Hænder“).

Hals og dér moder en opadgaende Strøm af halvfordojet Føde.

Overladt til sig selv er Skovduen sky, men den kan dog udmærket vænne sig til Mennesker, naar disse ikke gør den Fortræd, hvilket man kan overbevise sig om i københavnske Parker, hvor den befinder sig storartet og er næsten tam; velkendt er ogsaa dens Hyppighed i Londons Parker, man maa her ligefrem begrænse dens Antal.

To Egenskaber til Efterfølgelse skal her nævnes: 1) dens Præcision: nøjagtig paa samme Tid hver Morgen sidder den i sit Yndlingstræ, og til bestemte Tider foretager den sine Fourageringsture. 2) dens Evner som Vejrsprophet; hører man dens Kurren, kan man være sikker paa godt Vejr.

Totemet er ikke svært at tegne, naar man bare gør sig lidt Ulejlighed.

Sct. Georgs- Budskabet 1934

Spejderkammerater!

Spejdere samles til en særlig Spejderhøjtid paa Sct. Georgsdag den 23. April for hele Verden over at minde hinanden om Spejderløftet og Spejderforpligtelsen til at tjene vort Folk og den hele Menneskehed.

Vi skal i Aar fejre Sct. Georgsdag i en i næsten alle Henseender meget splittet Tid: Landene afspærrer sig indbyrdes, og Klassekampene er saa haarde som nogensinde. Politik, Magtbegær, økonomiske Vanskeligheder og Mismod lægger Beslag paa alles Sind selv i de alleryngste Aargange.

Vi skal under saadanne Forhold ikke blot mindes Spejderordet om, at en Spejder „smiler og fløjter under alle Vanskeligheder“. Vi skal søge ind til det væsentlige i vor Opgave, det som hele vor Teknik og alle vore Øvelser og fornøjelige og alvorlige Sammenkomster skulde lære os:

At vi er Spejdere for at *tjene og hjælpe*. Vi dygtiggør os for at være — beredt!

Er I Spejdere da beredt til at tjene *nu*, da det er vanskeligt og svært?

Det er ikke en enkelt good-turn eller mange good-turns, det blot drejer sig om. Det gælder om at sætte det Sind ind i vort Folk — ja overalt: Vi er her i Livet for at tjene og hjælpe. Det er dette, som er det Heles Hensigt. Og det er dét, som Sct. Georgsdag først og fremmest vil indskærpe os Spejdere. Livet skal vindes ved, at vi sætter det ind i Kampen mod Dragen.

Vær beredt!

Eders hengivne

Christian Holt.

Se Eder vel for, oh Ulve, at I kan kende den *rette* Ulv! Han er altid rede til med Tunge og Tand at forsvare sin stærke Broders Rygte og sin svage Broders Skind; han er tapper, men rolig; modig, men taktsom!

Og se Eder vel for, oh Ulve, at Skonheden ikke skal gaa jer uanset forbi! I Ulveunger ser skarpere og med klarere Øjne end jeres udvoksne Brødre, brug derfor jeres Syn vel! En Ulveunge skal nok kunne storme af Sted, mens Vinden stryger ham om Kinden og den friske Luft smager ligligt paa hans Tunge, men han skal ogsaa kunne sidde paa sin Hale, ganske ene eller med sin bedste Ven, og vente paa det, Naturen har at vise ham, enten det nu er Skyernes Fart over Himlen eller Solpletternes Dans over Lovet, Fuglens Flugt eller Dyrets Lob eller blot en Ranke, der svajer efter Støtte. Han skal kunne lukke sine Øjne og ved Hjælp af sin Lugtesans skælne Bogens og Lindens Blade fra hverandre, kunne vejre Kløvermarken og Gærdets vilde Rose, den bitre Regnfang og krydret Mynte. — Han skal kunne lytte! Saa véd han; hvor lempeligt Vinden spiller i den unge Birk, hvor muntert Vandet klukker i Renden og hvorledes Jorden efter Regn inddrikker Væden som med tusind sugende Munde.

Men tænk jer vel om, oh Ulve! Tænk over, at hver af jer er kun een lille Unge i den store Flok, men i Stand til at hjælpe den, naar I passer jeres Pligter, eller sinke den, hvis I forsømmer. En Unge i Ulveflokken, i jert Folk, i hele den store Verden, hvorfra Brødrene samles i Spejdernes Flok.

Kan I optage Naturglædens Renhed og Brodersindets Værdighed i jeres Væsen, bliver I de bedste Ulve, gode Spejdere og værdifulde Borgere i den Verden, der er jeres!

Inger Bentzon.

De estiske Spejdere har aabenbart ikke syntes, at de ti Spejderlove var tilstrækkelige, for de har tilføjet tre, som de ovenikøbet kalder for *Jernlove*. De lyder:

1. En Spejder er flink i Skolen.
2. En Spejder ryger ikke.
3. En Spejder er fornuftig.

Henvend 3000 Stjerner kan ses med blotte Øjne. Et meget stærkt Teleskop viser os imidlertid henvend 1500 Mill. Stjerner.

W. D. Godfrey, der er Ejer af en Alligatorfarm i Jacksonville, Florida, fangede, da han sammen med en Medhjælper var paa Jagt efter Skildpadder, en hvid Alligator. Den zoologiske Have i London tilbød ham telegrafisk 2000 Dollars for dette sjældne Dyr, men han afslog at sælge det. Til Sammenligning kan vi anføre, at en almindelig Alligator for Tiden bliver betalt med fra 15 til 20 Dollars.

Efter Dyrets Længde anslaa Godfrey det til at være 17 Aar gammelt. Det drejer sig altsaa om en forholdsvis ung Alligator, da mange af disse Dyr bliver flere Hundrede Aar gamle.

Kært Barn har mange Navne, siger man — og det synes at passe paa Verdensspejderchefen, der foruden de Navne, de fleste Spejdere kender, har endnu ét, nemlig: Umhlalapanzi. Hvordan det skal udtales, tør vi ikke sige. Prøv selv. Det er afrikansk og betyder: „Manden, som ligger ned og skyder“, og Verdensspejderchefen erhvervede Navnet under en Jagtudflugt sammen med de Indfødte. Baden-Powell fortæller selv om Begivenheden, der resulterede i, at han fik Navnet:

Man var naaet til en Flod, hvor der fandtes en Masse Flodheste, men disse Dyr var det meget vanskeligt at faa Ram paa, da de kun dukkede op i et Par Sekunder med det øverste af Hovedet. Da der var Hungersnød i Negerlandsbyen, var det meget om at gøre at faa skudt et Dyr, saa Verdensspejderchefen lagde sig ned i en højst ubehagelig Stilling og tog Sigte paa et bestemt Sted, hvor en kæmpemæssig Flodhest af og til stak Hovedet frem. Nu kommer disse Dyr jo som bekendt frem paa samme Sted hele Tiden, saa

hver Gang Hovedet dukkede op, indstillede Baden-Powell Geværet paa det rette Sted. Endelig lykkedes det at faa et saa fint Sigte, at der var Mulighed for at faa Ram paa Dyret, og Skuddet faldt. Med et højt Brol sprang Flodhesten højt op over Vandoverfladen, hvorefter den forsvandt. Den viste sig imidlertid ikke mere, saa man maatte regne med, at Dyret var færdigt.

Glæden var stor i den lille Negerlandsby, og der arrangeredes en Fest, da man senere fandt det store Dyr dræbt. Siden den Dag blev Tilnavnet „Umhlalapanzi“ heftet paa Verdensspejderchefen, og det er han stolt af, for det har en dobbelt Betydning, fordi det ogsaa betyder, at den Mand lægger sine Planer omhyggeligt, inden han udfører dem.

Fra Basel meddeles om en Heltedåd, der har kostet to unge Mænd Livet, men til Gengæld har afværget en frygtelig Togulykke. — En 20-aarig Banearbejder og en 27-aarig Banefunktionær paa Bernina-Banen bemærkede en kæmpemæssig Lavine, som kom rullende fra Mont Pers i Retning mod Stationen Bernina-Häuser, og de hørte i det samme det frembrusende Tog fra Pontresina. I Stedet for at flygte for Lavinen løb de to unge Mænd til det nærmeste Blokhus for at standse Toget, og det lykkedes dem at faa det standstødt lige foran Lavinen. De to unge Redningsmænd blev derimod selv begravet under Snemasserne, der lagde sig over Banelegemet og dækkede det paa en Strækning af 800 Meter med et flere Meter højt Snedække. Efter en Times Søgning fandt man den 20-aarige Arbejder som Lig. Den unge Funktionær er ikke fundet endnu.

I Havet Nord for Manilla lever en Fisk, som ikke er større end en Myre, og som er helt gennemsigtig.

Verdens bedste Bueskytter er ikke Indianerne men Aino-folket, som lever i den nordligste Del af Japan.

Slanger, som er meget udsat for stærk Sol, er giftigere end Slanger, som lever i tempererede Egne eller paa skyggefulde Steder. Cobraen er den giftigste af alle Slanger.

Redaktøren siger-

FOR VANDRERE

Antallet af Ungdomsherberger, jævnt fordelt over hele Danmark, omfatter nu ved Vandresæsonens Begyndelse 1934 ialt 124. Paa samme Tidspunkt i 1933 var der 122 Ungdomsherberger i Danmark, men heraf er der i Efteraarets og Vinterens Lob nedlagt 12, saaledes at der indtil i Dag ialt er oprettet 14 nye og bedre Ungdomsherberger.

Sommeren 1934, Vandrehistoriens 5te Aar i Danmark, vil antagelig i kommende Tider staa som særlig betydende i Vandresagens Udvikling, idet det er den første Sæson, i hvilken der er opnaaet fuld Gensidighed mellem alle de Lande i Europa, der er tilsluttet og anerkendt af Den Internationale Herbergssammenslutning, der har Hovedsæde i Amsterdam. Dette vil i Praksis sige, at en Dansker, forsynet alene med dansk Vandrerkort, har Ret til at bo i alle Ungdomsherberger i Danmark, Tyskland, Norge, England, Skotland, Irland, Holland, Belgien, Frankrig, Czekoslovakiet, Letland, Polen, Luxembourg og Schweiz, eller ialt ca. 3300 Ungdomsherberger. Et stærkt Bevis paa denne Ungdomssags enorme Udvikling og Sejrsang over det ganske Europa.

Paa Herbergs-Ringens Kontor, Studiestræde 30, København, kan faas et lille, udmærket Hefte, som indeholder alle Oplysninger af Interesse for Vandrere.

UDENLANDSK KORRESPONDANCE

En ungarsk Spejder paa 14 Aar vil gerne paa Tysk skrive sammen med en jævnaldrende dansk Spejder. Jeg har ogsaa en Del Adresser liggende paa Spejderkammerater fra Norge, Sverige, Ungarn, U. S. A. og flere andre Lande. Skriv til Korpskontoret.

OM JERNBANER

Paa Gyldendals Forlag er nu udkommet 8. Hefte af det storartede Værk „Teknikens Vidundere“. Det handler om „overjordiske“ og underjordiske Jernbaner og er fyldt med storartede Billeder.

I Hæftets første Halvdel faar man meget at vide om Signalsystemer, Sporskifter og Sikringsforanstaltninger, i anden Halvdel om de underjordiske Baner, der til Eksempel i London kører 5,5 Mililoner Mennesker til og fra Arbejdet hver

eneste Dag, hvilket vilde svare til, at hele Danmarks Befolkning blev flyttet tre Gange hver Dag.

UDENLANDSKE LEJRE

Som allerede tidligere meddelt afholder det østrigske Spejderkorps' Distrikt for Wien-Syd en Alpelejr i Dagene fra den 10. Juli til den 20. August d. A. Lejren er beliggende meget smukt ved Zell am See, nærmere bestemt ved Thumersbach. Kontingentet er fastsat til 4,00 østrigske Shilling pr. Dag pr. Deltager, og det staaer Tropene frit, hvorlænge de vil opholde sig i Lejren, dog skal mindste Dagantal opgives. Yderligere Oplysninger kan faas ved Henvendelse til Korpskontoret.

Norsk Speidergutt-Forbunds Sørlandets Krets (Kristiansand) har indbudt en dansk Patrulje til Deltagelse i Kretsens Sommerlejr i Dagene fra 4.—11. Juli d. A. Lejrkontingentet er 14,00 Kr. pr. Deltager. Der er direkte Dampskibsforbindelse mellem Frederikshavn og Kristiansand. Prisen T/R, III Kl. er 30,00 Kr., men der kan eventuelt opnaas nogen Rabat ved Bestilling af Billetter gennem Herbergs-Ringens Rejseafdeling, Studiestræde 30, København K. Her er en Chance for en rask Patrulje til at lære nye Kammerater og Idéer at kende. Benyt jer af den. Anmodning om Deltagelse sendes gennem Tropsførereren til Korpskontoret.

Fra Rumænien har Korpsen faaet Indbydelse til at lade sig repræsentere ved det rumænske Spejderkorps' 3die Landslejr, der i Aar holdes ved Constanza (en vigtig Havneby ved Sortehavet) i Dagene fra den 5. til den 30. Juli. Interesserede Troppe bedes skrive til Korpskontoret.

ET SPEJDERBÆLTE

mærket „Falkene“ er Søndag d. 18. Marts fundet ved Vesthus Plantage i Dyrehaven af Kontorchef Nilsson, Bøgevej 4, Hellerup, hos hvem det kan afhentes.

Med Spejderhilsen!

Tage.

OFFERSKAALEN

Af Lord *Baden-Powell*.

Med Tegninger af Forfatteren. Oversat af *E. Th. Bjørn*.

EN varm, stjerneklar Nat var jeg ude i Urskoven med en Strejfpatrulje. Vi var en halv Snes Stykker, der ikke havde en fast Post for at holde Udkig med et bestemt Sted og heller ikke skulde afsøge et nærmere angivet Stykke Terræn; nej, vor Opgave laa lige midt imellem. Vi skulde afsøge forskellige mistænkelige Steder og holde Øje med vore Modstanderes eventuelle Bevægelser.

Vi havde Ashantiernes Hovedstyrke godt indsluttet i Kumassi halvanden Kilometer borte, men vi maatte holde godt Øje med dem. Maaske sendte de eller modtog Meldinger ved Hjælp af Løbere, og netop dem skulde vi passe paa at opsnappe.

Som Regel er Vestafrikas Kystnegre ikke meget værd i Urskoven om Natten. De tror for meget paa Spøgelse og Genfærd til alvorligt at samle Tankerne om den Opgave, der er givet dem. Men mine Folk var Adansier, en Stamme, der var vant til Jagt og Natarbejde i Junglen og netop derfor i alle Maader de rette Mænd til dette Arbejde. De kunde se i Mørket, de havde en fin Høre- og Lugtesans; de kunde bevæge sig fuldkommen stille og usete; de var muntre, vævre, smaa Mænd, der i høj Grad lignede Aberne, de jagede. Jeg holdt meget af dem.

Der er nogle, som vil fortælle dig, at der ikke er noget ved Spejderarbejde om Natten, men der er ogsaa andre, for hvem det har en evig Fortryllelse ved sig; til disse sidste hører jeg til.

fældigvis. Det er rigtigt, at det har sine Skyggesider i Nordens barske Klima, i Storm og Slud og Sjask; men i en vidunderlig, tropisk Nat i Urskoven er det en anden Sag. En mystisk Stilhed omgiver dig, og alligevel synes en Mængde smaa Stemmer at lyde alle Vegne fra. Faarekyltingernes Piben, Frøernes Kvækken, Bladenes næsten lydlose Fald mod Jorden og Natvindenes svage Hvisken, som spiller i Grenene oppe over dig.

Af og til med lange Mellemrum bliver denne fredfyldte Stilhed pludselig brudt af den mest imponerende af alle Skovens Lyde, et brølende, sønderrivende Brag, naar en graaet, gammel Veteran blandt Kæmpetræerne opgiver Livet og falder om fra sit stolte Stade og river og slider i sine mindre Naboer, medens den med et Tordenbrag falder til Jorden.

Der bliver et Øjebliks anspændt Stilhed, næster ærbødig Tavshed, men saa begynder Urskovens mange smaa Stemmer atter deres Hvisken.

Alt dette lyttede jeg til, medens jeg sad paa Hug mellem et mægtigt højt Bomuldstræs kæpemæssige Støtterødder sammen med fem af mine trofaste Folk, som dannede Reserve for min Patrulje. De havde allerede udført deres Arbejde, der bestod i at krybe rundt og indsamle Oplysninger; nu hvilte de sig, men var stadig aarvaagne og parat, hvis der blev Brug for dem. Den gryende Dags Halvlys var ved at bryde frem, og Morgentaage begyndte at stige op mellem Træerne. Vor Nattevagt vilde snart være forbi.

Pludselig skilte en Lyd sig ud fra alle de mange andre Lyde i Urskoven. Det lød, som en Fugl fløjtede „kvit—kvit—kvit“.

Dog ikke helt, for det kom langt — kort — langt, saadan som Vagtelen skriger. Men i Urskoven findes ingen Vagteler. Det var vor Patruljes Kendingssignal, givet af en af de fremskudte Poster.

Jeg besvarede Signalet og krøb forsigtigt hen i Retning af det, idet jeg holdt mig i Mørket og med vagtsomme Øjne prøvede at gennemtrænge det; jeg saa snarere lidt over end lige direkte paa de mistænkelige Ting.

Og dem ser man vel nok en Mængde af; de bevæger sig, naar du flytter dig, og standser, naar du staar stille.

Naar man saadan kryber lydløst, snigende

(Fortsættes Side 10)

DANNYS FLOK

Oversat af Aage Jørgensen
(Fortsat).

„Jeg haaber, jeg knækkede hans Tænder“, sagde han leende.

„Naa, du holder ikke af London?“, spurgte Doktor Barry.

„Nej, det er et raadent Hul“.

„Du er ikke London'er“?

„Nej“.

„Hvor kommer du fra?“

„Aah, alle Vegne fra; ikke fra noget særligt Sted“.

„Hvor er du født?“

„Singapore“.

„Naa, du er Kineser“!

Drengen grinede. „Kinesere er gode nok; men Malay vilde jeg ikke være. Nej, jeg er halv Englænder og halv Irer“.

„Naa, du begyndte i Singapore. Hvor kom du fra sidst“?

„Portsmouth. Der havde Far det sidste rigtige Arbejde“.

„Hvad var han“?

„Egentlig Ingeniør, men senere bare Mekani-ker“.

„Hvorfor mistede han sit Arbejde“?

„Han drak altid. Han kunde faa et godt Job og beholde det nogle Maaneder, saa mistede han det, og saa af Sted til en anden Plads. Derfor kan jeg ikke sige, at jeg kommer fra et bestemt Sted“.

„Hvor længe har du været i London“?

„Et Aar. Far fik Arbejde i Dokkerne; men han blev ødelagt af Drik. Saa fik han et Job nu og da som Dokarbejder; det var det sidste halve Aar, han levede; den Gang boede vi i et stinkende Hul. Det slog Mor ihjel; hun døde kort efter, at Far døde. Den gamle Kone, vi boede hos, tog sig af mig. Jeg vilde ikke paa Børnehjem, saa jeg bad hende sige, at hun var min Bedstemoder. Jeg har været hos hende i et halvt Aar, men jeg kan ikke holde det ud mere. Jeg stikker snart til Søs; jeg er stor nok til at gaa for fjorten Aar, ikke“?

„Jo—o.“

„Du maa have savnet dine Forældre meget,“ sagde Danny.

„Ikke Far; men jeg savnede Mor. Jeg kunde have druknet mig i Themsen, da hun døde.“

Han blev rød i Hovedet og knuste Kagen imellem Fingrene. Saa tog han sig sammen.

„Far lærte mig at bokse,“ sagde han, „men Mor lærte mig alt andet, som der er noget ved at kunne. Hendes Far var Læge. Men han blev vred over, at hun giftede sig med Far; og hun saa ham aldrig siden. Da vi kom til England, prøvede hun at finde ham; men Far blev saa vred, at hun aldrig senere turde prøve igen.“

Doktor Barry begyndte at blive interesseret.

„Hvad hed din Mor, før hun blev gift?“ spurgte han.

„Det har hun aldrig fortalt mig,“ sagde Brian; „men efter hendes Død fandt jeg dette under hendes Hovedpude.“

Fra Lommen i sine pjaltede Bukser trak han et tyndt Nyt Testament op, indbundet i blødt, brunt Læder, men plettet og griset af Ælde. Indeni stod skrevet „Dorothy Maintree fra hendes hengivne Fader Juni 1919“. Nedenunder med Dame-skrift: Brian Rockwood født i Singapore, den 12. Oktober 1922.“

Doktor Barry lukkede den lille Bog og gav den tilbage til Brian.

„Naa, saa du har Lyst til at komme i Flaa-den! Der er noget rigtigt sømandsagtigt over dig. Ligner du din Far?“

Brian rystede paa Hovedet. „Nej, han var lille og mørk.“

„Og du vil forlade London — og blive Ulve-unge — og tage i Lejr —“

„Det har jeg ikke netop tænkt mig,“ sagde Brian.

„Jeg foreslaar,“ sagde Doktor Barry, „at vi kører hen og fortæller den gamle Dame, som du bor hos, at vi tager dig med paa et lille Besøg paa Landet. Du kan køre med os i Aften.“

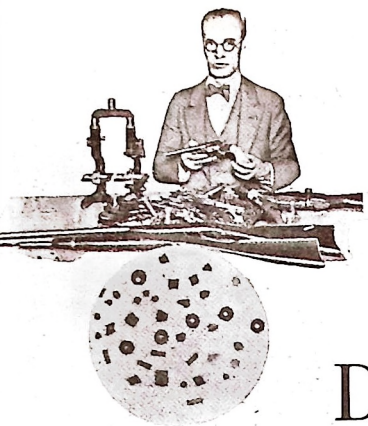
„Er det Deres rigtige Mening?“ spurgte Brian og blev rød af Glæde.

„Ja, det er,“ sagde Doktoren. Han bad den smilende Dame bag Disken om Regningen, betalte og gik ud til Vognen.

„Den gamle Kone i Brians Logi gjorde til at begynde med Vrøv, men en 10 Shillingseddell blødgjorde hende. Doktoren gav hende ogsaa sit Kort og lovede, at hun skulde høre fra ham igen.

„De er en Gentleman, Hr.,“ sagde hun. „En rigtig Gentleman! Jeg véd, De vil passe paa mit Barnebarn og bringe ham tilbage i bage i et Behold,“ — og meget mere af samme Slags. (Fortsættes)

I LOVENS NAVN

Det moderne Politis Kamp mod de internationale Storforbrydere er blevet til en Videnskab. Alle den moderne Tekniks Hjælpemidler er taget i Brug. Ikke alene for at finde den rette Gerningsmand og uskadeliggøre ham, men ogsaa for at sikre sig, at man ikke, som saa ofte i tidligere Dage, benyttede tilsyneladende gyldige Beviser mod en Sigtet, og lod Lovens tunge Straf falde paa en uskyldig. I den følgende Artikel skildres, hvordan Politiet fører denne Kamp.

DER findes en god Anekdoter, som fortæller om, hvordan store Teknikere og Opfindere et godt Stykke

Tid satte alt ind paa at lave saa svære Staalpansere, at Tidens Kanoner ikke kunde gennembore dem med Granater. Opgaven lykkedes over al Forventning. Men næppe var det sket, for andre Opfindere satte alt ind paa at konstruere Kanoner og Sprængstof, der kunde faa Bugt med de nye Staalpansere. Og ogsaa den Opgave lykkedes glimrende. Saa tog man igen fat paa at lave nye Staalpansere, og dernæst igen nye Kanoner og saaledes videre. Anekdoten er mere rigtig, end man maaske tror. Og den kan overføres paa et ganske andet og nok saa stort Spørgsmaal, der drejer sig om en anden Krig, som føres paa Liv og Død i alle moderne Samfund.

Det er Kampen mod de Mennesker, der sætter sig ud over de engang vedtagne Love og derved erklærer det ordnede Samfund Krig paa Kniven. I gamle Tider var det maaske lettere at være Forbryder, naar man blot kunde undgaa at blive grebet paa fersk Gerning. En Tyv, en Bedrager eller en Morder kunde nemt undslippe og fortsætte sine Forbrydelser i et andet Land eller en anden By. Der kunde gaa Maaneder, ja Aar, før Øvrigheden fik Kundskab om, at Vedkommende andre Steder havde udøvet svære Forbrydelser, og naar

Jorden begyndte at brænde under Fødderne paa Forbryderen, var det ikke saa svært at forsvinde, inden Lovens Arm skulde falde.

Det eneste Middel, Øvrigheden havde i Kampen mod Forbryderne helt op i den nyere Tid, var de barbariske og grusomme Straffe, der formentes at kunne faa en Forbryder til at betænke sig, inden han begik Ugeringen. I vore Dage har man helt vendt dette Synspunkt om, og Straffen, om man kan kalde den saadan, tilsigter jo nærmere at gøre Forbryderen til et nyttigt Medlem af Samfundet. Selv en koldblodig, kynisk Rovmorder her i Landet, slipper man normalt los efter 10—20 Aars Forløb; og almindelige Tyveknegte kan fortsætte deres Gerning, efter nogle faa Aars Fængsel.

Den moderne Tids Kamp mod Forbryderne føres efter ganske andre Metoder. Man søger nemlig at gøre det saa svært som muligt at begaa Forbrydelsen, og man gør Chancerne for at slippe bort ganske ringe.

Vi kan maaske i store Træk dele Forbrydelserne i tre Afsnit. Mord og Legemsbeskadigelser af enhver Art, Bedrageri og Svindel og endelig Tyveri af enhver Art. Hovedparten af alle Forbrydelser sker i Berigelsesøje med. Forbryderen kan eller vil ikke indordne sig under Samfundets vedtagne Regler for at eksistere, han prøver derfor med mere eller mindre Held at skaffe sig Midler til at eksistere paa lovlig Vis ved paa forskellig Maade at bryde Ejendomsretten.

Naar der anmeldes en nylig begaaet Forbrydelse, skal der først og fremmest foretages en saglig og omhyggelig Undersøgelse af Gerningsstedet, hvor der altid vil findes forskellige Spor. Politimanden skal da akkurat som den erfarne Læge, stille sin Diagnose. Dette Ord betyder ganske ligefrem en Bedømmelse af de foreliggende Kendsgerninger, hvorefter man drager Slutninger om, hvilken Fremgangsmaade, man skal følge, for at udfinde Forbryderen, paagribe ham og skaffe de nødvendige Beviser, der kan fælde ham.

Og her er det, at den moderne Polititeknik har uddannet sig til en virkelig Videnskab. I et meget stort

Billederne viser: Øverst til venstre: En Politikspert med Våben, der er blevet benyttet til Forbrydelse, og som nu skal undersøges. Foruden ser man et mikroskopisk Fotografi af forskellige Partikler fra et Rudsalam.

Øverst til højre: Billeder fra en amerikansk Politikskole, der viser forskellige Maader, Revolveren skal holdes paa, naar man skal kæmpe mod væbnede Banditter. Naar man ligger ned, er det en ypperlig Maade at holde Revolveren med begge Hænder.

Billederne nederst paa Siden viser, hvorledes en Bandit anholdes og afvæbnes, medens Politimanden holder ham i Skak med sin Revolver. Det gælder her om at staa saa langt som muligt fra Forbryderen, da det er et meget anvendt Trick at sparke bagud, medens Politimanden tager Vaabnet ud af Baglommen.

Antal Tilfælde er det en rutineret Vaneforbryder, der har begaaet Ugeringen. Politiet kender hans Metoder, man kender hans Forbindelser og hans Tilholdssted fra tidligere Tilfælde, saa man paa forbavsende kort Tid kan paagribe ham.

Det er ikke nogen fantasifuld Skildring fra en Sherlock Holmes Fortælling, naar man paastaar, at en dansk Opdager ved at se paa et opbrudt Pengeskab ofte straks kan sige Forbryderens Navn, Alder og Fortid. Han kan ganske roligt udtale, at Manden til Eks. hedder Charles Petersen ogsaa kaldet Charles Bræk, kan sige, hvem han er forlovet med, og hvor han om faa Dage kan findes, naar han skal solde de stjaalne Kontanter op. De allerfleste professionelle Forbrydere — eller Professionisterne, som de kaldes, har ofte enten oprindelig lært et Haandværk eller har tillagt sig Vaner og Metoder, som de aldrig lægger af. Et opbrudt Pengeskab kan derfor i Enkeltheder fortælle, hvem Indbrudstyven er, og fra tidligere Tilfælde kender Opdageren alt, hvad der kan siges om ham.

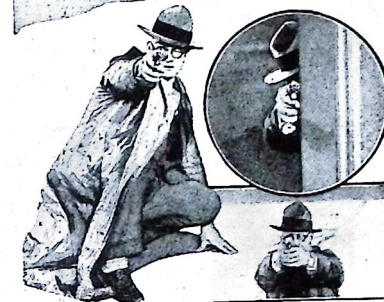
I Politiets Forbryderlister staar hver kendt Forbryder optegnet med alle nødvendige Enkeltheder. Men det sker ogsaa, at en Stortyv — som t. Eks. *det berøvede X*, gennem en Aarrække slipper helskindet fra det ene store Indbrud efter det andet. Han tænker blot ikke paa, at hvert eneste Indbrud bliver undersøgt og omhyggelig klassificeret og samlet som begaaet af samme Mand. Saa en skønne Dag slaar Politiet ned paa ham, og til hans Forbavsel kan man forelægge ham — ikke alene den Forbrydelse, hvor han er grebet paa fersk Gerning, men ogsaa alle de mange andre fra tidligere Tid.

Den dygtige Opdager ser paa Gerningsstedet paa samme Maade som den erfarne Geograf læser et Landkort. Selv de mindste Smaating undgaar ikke hans Opmærksomhed. Der er fastslaaet videnskabelige Metoder til Undersøgelse af de mindste Bagteller.

Da man for ikke engang en Mennekealder tilbage kom til Klarhed over, hvad *Fingeraftryk* betyder,

Hvorledes det moderne
Politi fører Kampen mod
Forbryderne

Af Niels Meyn

blev Grundlaget for hele den moderne Polititeknik i Virkeligheden lagt. Der er mange Mennesker, som ikke har Begreb om, hvad et Fingeraftryk betyder. Jeg har hørt Folk udtale, at det dog er glimrende, at en Politimand ved at aflæse et Fingeraftryk straks kan se, om Aftrykkets Indehaver er Tyv, Svindler, Bedrager eller Morder o. s. v. Denne naive Opfattelse har naturligvis intet paa sig. Fingeraftryklæren, eller *Daktyloskopen*, som den kaldes, er baseret paa to Kendsgerninger. For det første er det gennem Millioner af Tilfælde blevet fastslaaet, at der ikke i hele Verden findes to Mennesker, der i alle de fineste Enkeltheder har samme Fingeraftryk, og for det andet er det en Kendsgerning, at de fine Riller paa Undersiden af Fingerspidserne hos hvert enkelt Menneske aldrig forandrer sig fra Fødsel til Død. Ved at sætte Opmaalingen af Enkelthederne i videnskabeligt System og give den Udtryk i simple Formler, kan man straks identificere en Mand efter hans Fingeraftryk. Man har haft Eksempler paa, at man tidligere greb en mistænkt Forbryder, der imidlertid havde sine falske Papirer i saa mønsterværdig Orden, at man var nødt til at lade ham løbe. Nu har man udarbejdet det præget

berømte *Fjernidentificeringssystem*, som skyldes den afdøde, danske Politimand, *Hakon Jørgensen*, sin Tilblivelse. Et Eksempel blandt Tusinde vil vise, hvorledes det virker. Ombord paa en Oceandamper blev der begaaet et Par frække Smykketyverier. Man mistænkte en Passager paa første Klasse. Men Manden kunde bevise ved Pas og meget andet, at han hed Don Carlos og var en spansk Rigmænd, der var paa Fornøjelsesrejse. Smykkerne havde han selvfølgelig ikke hos sig. Saa tog man hans Fingeraftryk og telegraferede pr. traadløs til London og til andre store Politicentre. Faa Timer efter kom Svaret. Manden hed Jackson, var straffet utallige Gange for Smykketyverier og efterlyst for forskellige andre Forbrydelser. Lovens Arm faldt tungt, medens man uden Fingeraftrykkene havde maattet lade ham løbe.

Paa lignende Maade behandler man andre Spor. Fodspor kan maales op i Enkeltheder. Støv, der er taget ud af en Lomme, kan ad kemisk Vej og ved Mikroskopet klassificeres og danne et fældende Bevis. Et Haar paa Gulvtæppet kan paa lignende Maade fælde en Mand. Snavset under en Forbryders Negle kan indeholde afgørende Oplysninger.

I det moderne Politis Tjeneste er ansat Eksperter inden for Videnskabens forskellige Grene. Og enhver moderne Storstads Politi har sit Kriminallaboratorium forsynet med de nyeste Apparater af enhver Art. En Blodplet paa Gerningsstedet kan undersøges, og man kan ved at tage en Blodprøve af en anholdt Mistænkt konstatere, om Blodpletten stammer fra ham eller ej.

Et særligt Spørgsmaal af den aller største Betydning er den videnskabelige Detailundersøgelse af Skaarspor. Det vil sige Spor efter Forbryderens Redskaber. Ethvert Stykke Værktøj har smaa mikroskopiske Fejl. Sporene efter Instrumentet kan maales op og fotograferes. Og finder man et Stykke Værktøj i en mistænkt Forbryders Besiddelse, kan det fastslaaes, om dette Værktøj har været benyttet.

Tidligere hændte det, at en mistænkt Mand kunde blive fældet, skønt han var uskyldig i et Mord, hvis der paa Gerningsstedet fandtes en Kugle fra en Revolver, og man i Anholdtes Besiddelse fandt en Revolver, der passede til Kuglen, og med hvilken der maaske netop nylig var affyret et Skud. Var der andre Grunde til Mistanke, kunde Kuglen være fældende overfor en Nævningedomstol.

Nu har man en særlig Afdeling med fine Apparater, der kan undersøge baade Kuglen og Vaabnet. Hvert Skydevaaben har sine Ejendommeligheder, der præger Projektilet. Selv to Revolvere af samme Fabrikat, vil under Affyrin-

gen sætte særlige Mærker i Kuglen, og disse Mærker er aldrig ens, naar de kommer for den videnskabelige Prøve under Mikroskopet.

Vi skal anføre et andet Eksempel, der viser, hvordan den moderne, videnskabelige Undersøgelse kommer til Resultatet. For nogle Aar siden blev der i Nordtyskland begaaet et Rovmord. En gammel Husmand fandtes dræbt ved et Slag i Hovedet med et stumpt Instrument. Hans Sparepenge var taget, saa det var klart, der forelaa et Rovmord.

Der fandtes ingen almindelige Spor, men paa Gerningsstedet fandt man en lille, mærkelig Jordklump af en ejendommelig Form. Man støbte den af og maalte den omhyggeligt op, og dernæst lod man Laboratoriet undersøge, hvad den indeholdt. Det viste sig, at den bestod af Savsmuld, af klæget Ler med Gødning, af Jord fra en Mose og af Jernfilspaaner. Klumpen havde en Form, der viste, at den havde siddet under Svangen af en Støvl.

Man kunde altsaa slutte, at en Mand var gaaet fra et Sted, hvor der blev savet Brænde, han var gaaet over en Mark og havde været i en Smedie og var derpaa gaaet over en Mosesti, inden han begik Forbrydelsen.

Der laa et Savskæreri paa Egnen, og derfra førte en Sti over en Pløjemark, forbi en Smedie og videre over en Mose med Krat og hen til den Myrdedes Hus.

Ved at afhøre Smeden fik man konstateret, at en Arbejder fra Savskæreriet Eftermiddagen før den Aften, hvor Mordet var begaaet, havde opholdt sig i Smedien og givet Smeden en Besked fra Formanden i Savskæreriet. Ved en nærmere Undersøgelse konstaterede Smeden, at han manglede en gammel, tung Hammer.

Saa aflagde man et Besøg hos den paagældende Arbejder, og i hans Hus fandt man et Par Støvler, der var omhyggeligt pudse. Men Afstøbningen af Klumpen passede nøjagtigt til Svangen under den venstre Støvl. Saa arresterede man Manden, der nægtede alt, men da man kunde forelægge ham, hvad han havde foretaget sig og hvad Vej, han var gaaet, tilstod han Mordet.

Det er jo ofte Tilstaaelsen, der i vore Dage spiller en meget stor Rolle, naar Beviserne ikke er helt fældende. Man har her i den moderne Polititeknik gjort Brug af de nyeste Opfindelser paa Psykotechnikens Omraade. En berlinsk Forbryder var mistænkt for Mord; men han havde i Tide gjort sig usynlig. Fik man fat i ham, var der ingen Tvivl om, at han kunde overbevises om Forbrydelsen; men Manden var sporløst forsvundet. Saa tilsagde man hans Kæreste. Hun kom i et Slags venskabeligt Forhør hos en

af Laboratoriets Læger. Om den ene Arm fik hun et lille Baand med en Gummislange i Forbindelse med et Maaleapparat, der kunde udmaale Pulsslaget. Saa spurgte man hende om forskellige, tilsyneladende ligegyldige Ting og bad hende blot svare, hvad hun mente, stod i Forbindelse med Spørgsmaalene. Lægen sagde *Silke*, og Pigen svarede *Stromper*. Der var ikke noget særligt at mærke paa Pulsslaget. Paa samme Maade gik man videre, saa indskod man et Spørgsmaal, *Skjulested*. Nu begyndte Pulsen at arbejde. Pigen blev nervøs, og Uret viste flere Sekunder, inden hun svarede: *By*. Det viste, at hun var urolig og vilde dække over Kæresten, som altsaa *ikke* opholdt sig i Byen. Paa samme Maade spurgte man videre, og efter en Times Tid gik Pigebarnet, overbevist om, at hun havde været ude for Tossestreger og ikke robet noget.

Men man fik en Formodning om — gennem de forskellige godt tilrettelagte Spørgsmaal —, at Kæresten opholdt sig paa Landet og ovenikøbet i en nærmere betegnet Egn, hvor man ved en energisk Undersøgelse ogsaa fandt Morderen, der blev overrumplet og tilstod.

Det 20de Aarhundredes Forbrydere, især den Art, der betegnes som Banditter, benytter moderne Vaaben, og her maa Politiet kunne hamle

op. Det amerikanske Politi er som bekendt bevæbnet med Maskingeværer, og Betjentene oplæres i Revolverskydning og lærer alle mulige Tricks, som de skal anvende i Kampen mod Forbryderne.

De store Hovedstæders Politi er bevæbnet med Rekylpistoler, og naar det rykker ud, har hver Betjent Riffel med Bajonet.

I London har man i de senere Aar ligefrem omdannet de store Forretningskvarterer til udelukkende at rumme Forretningsbygninger. Naar Kontortiden er forbi, er Gaderne spærret for Uvedkommende. Enhver, som skal færdes der, maa være forsynet med Legitimation, og Politiet har Lov til at skyde, hvis en mistænkelig Person søger at slippe bort, naar han opfordres til at standse.

Kampen mod Forbrydelserne i vore civiliserede Dage former sig som en virkelig Krig, men heldigvis er det jo saadan, at Politiet er overlegent, saa de uopklarede Forbrydelser kun udgør en meget ringe Procentdel af de utallige, der opklares. Og dette skyldes i første Række, at vore Dages Politi følger de rent videnskabelige Metoder, der gør det mere og mere svært for det første at bryde Loven, og dernæst at slippe for Følgerne.

Niels Meyn.

SELO

*Skal du paa Udflugter rundt i Landet,
brug SELO RULLEFILM — aldrig andet.*

**DEN ENGELSKE
FILM**

3. og 5. Aarhus' Tropsfest den 25. Marts.

Hvor har Jack dog Ret i sine Betragtninger i „Spejdernes Magasin“ for Marts, naar han skriver, at det, man kommer for at se til en Spejderfest, ikke er de samme 3 Rovers i forskellige Varieténnumre og Sketches, men derimod Spejdere, — og jeg følger til, helst i noget, der har med Spejdere at gøre.

Havde Festudvalget lagt sig dette paa Sinde, havde vi nok faaet noget ud af det, for der findes jo i de to Troppe Folk, der kan lave det rigtige.

Det er smukt at følge Flaget, naar det gaar til Top, saa Indledningen kunde have været god. Nu var den „sød“, men maa vi bede om Friskhed og Fart i det, Spejderne laver.

Ulveungernes „Langt ude i Skoven“ var god. Bifaldet viste, at Forsamlingen var med. Det samme var Tilfældet med „De to bortkomne“, men Resten kunde man have set (og set bedre) paa et hvilket som helst mindre Revyteater i Danmark.

Maa vi næste Gang bede om en rigtig Spejderforestilling, — vi var nogle Stykker, der fik en flov Smag i Munden denne Gang.

„Observér“.

Stege Søspejdertrop.

Ved Sejlsæsonens Slutning i Efteraaret viste det sig, at Masten i Troppens Fartøj „Andrés“ var raadden under Dækket og maatte fornyes. En ny blev bestilt paa et Skovdistrikt ca. 10 km borte paa den Maade, at en passende Gran blot skulde fældes. — En Søndag i Februar drog en Styrke af Troppen, bevæbnet med Økser og Baandknive, til Skovs og gik i Gang med at hugge Grene af Granen og afbarke Stammen. Heste skaffedes hos Tropsføreren samt Vogn, og efter megen Møje og stort Forbrug af Knokkelfedt blev Granen løst og kørt ud af Skoven af en Smed, som ansaas for mest hestekyndig, skønt hans Kendskab vist nærmest omfattede Vognen. Paa Grund af Helligdagsloven maatte den videre Transport udsættes til næste Søndag, hvor den fandt Sted uden Uheld; Granen var afleveret paa Værftet og Vognen ude af Byen inden 10, og Køretøjet afleveredes med alle Hjul i Behold og alt i Orden. Og nu lyser den nye Mast over Dækket paa „Andrés“.

Forældrefest i Skive.

Lørdag den 24. Februar holdt Skive 1. Trop en yderst vellykket Forældrefest i „Kilden“, hvortil

var mødt godt 100 Deltagere. Programmet var meget afvekslende, og Aftenen var helt igennem fornøjelig.

Festen begyndte med fælles Kaffebord, og efter at Formanden for Tropsraadet, Hr. Bernhard Fogh, havde budt Velkommen, holdt Divisionschefen, Lærer Møller, Struer, et udmærket Foredrag om Danskernes Afrejse, Ophold og Hjemrejse under Jamboreen, ledsaget af ca. 60 farvelagte Billeder.

Tropsfest i 2. Frederiksberg Trop.

2. Frederiksberg Trop afholdt den 10. April en Tropsfest paa Gimle. En aabenbar Mistanke hos det meste af Publikum til Tidspunktet Kl. 20,00 viste sig at være 25 Minutter berettiget.

Festen kan sammenlignes med en ædel og smuk Ramme om et vulgært Oljetryk.

Rammen om Festen var god nok, nemlig syngende Spejdere her og der paa en Sommertur til Bornholm, medens selve Programpunkterne reduceredes til diverse Viser, hvis Indhold ikke levner det ringeste Indtryk, maaske fordi de udgav: en Drager, en Betjent, en Styrmand og nogle Gaardsangere, ikke formaaede at synge, men vrængede og gestikulerede nogle Strofer om „Kællingen“ og „Madammen“, som ikke havde det fjerneste med 2. Frederiksberg at gøre.

Programpunkt Nr. 5: „I Kvindevold“ handlede om en Brugsforening, hvis Indehaver ydmygt iluderede at være under Tøflen. At en Betjent kom ind og købte en Flaske Spiritus og satte sig paa en Spejderrygsæk fuld af Æg, er maaske en kær Erindring fra nævnte Sommertur. En angstfuld Forventning om, at „Brugsens“ Indehaver ogsaa vilde give sig til at synge om Tøflens Ihænde-haver, viste sig dog heldigvis at være ubegrundet.

Men lad os se væk fra Olietrykket til Fordel for Rammen. En Analyse af den opløser sig i en flot Præsentation af syngende Spejdere paa Rad — Afskedshurlumhej ved Bornholmerens Afgang foran et fortrinligt Bagtæppe — diverse syngende Spejdere, hvoriblandt Tropsføreren, som solo sang upaaklageligt en god Spejdersang — og sluttelig Lejrbaalsunderholdning, hvoraf to Ting hæver sig op til det helt gode. For det første en Spejder, der stegede ganske glimrende (Step har som Underholdning lige saa stor Berettigelse som f. Eks. Lassosvingning) — og for det andet en Spejder, der formaaede at fremmane tyst Sommernatsstemning blot ved at „sige“ en Sang til Klaverakkompagnement.

Men det var altsaa navnlig det paa Programmet nævnte: „spændende spøgefuldt Spil specielt spejlende Spejderliv“, som man gerne vilde have set noget mere til.

Jack.

En vellykket Agitationsaften.

1. la Cour, som er en decideret Skoletrop, afholdt den 14. April i Skolens Gymnastiksal en vellykket Agitationsaften, hvis eneste Lyde var 18 Minutters for sen Paabegyndelse.

Tropsføreren lagde for med et kort og fyndigt og udmærket orienterende Foredrag om Spejderbevægelsen, hvorefter Tæppet gled til Side for Troppens Spejdere, placeret omkring et Lejrbaal.

Spejderne sang først „Slut Kreds —“, saa ankom to gamle Spejdere til Lejren og blev opfordret til at fortælle om Minder fra deres Spejdetid, hvilket de gjorde ved hver for sig at synge en Sang. Det var to velsungne og morsomme Sange, skrevet for Troppen, isprængt en Lokal-kolorit og omhandlende Troppens Sommerture. Spejderne sang derefter „Spejder, du skal ære —“.

Da Tæppet igen gled til Side, sad en 4—5 ældre Spejdere tilbage omkring Baalet, medens den øvrige Trop var gaaet til Ro, men dog ikke mere, end at den kunde synge Ekkoet i „En Jægersang, et Valdhornsklang“, som blev sunget af de ældre ved Baalet.

I tredje Afdeling var det blevet „næste Dag“ med Kokken, der vækkede de andre, som alle 18 kom ud af et og samme Telt og sang „Det er Morgen, Hornet lyder —“.

Derpaa talte Skoleinspektør Arvin om „Skole-Spejder“, og tilsidst vistes en af Korpsets Agitationsfilms.

En Agitationsaften som denne kan ikke side-stilles med en Tropsfest, idet Film og Foredrag befrier Spejderne for en stor Del af Ansvar for Underholdningen.

En Vurdering af Spejdernes Indsats fører til den Betragtning, at selv om Underholdningen fra Spejdernes Side udelukkende bestod af Sange, passende varieret i Fællessang, Solo og Sange med Omkvæd, saa var det en fyldestgørende og tilfredsstillende Løsning, navnlig naar Spejderne kunde synge og kunde mere end de første Vers udenad.

Vi har efterhaanden en Del rigtig gode Spejdersange, som egentlig burde benyttes meget oftere, og ihvertfald er langt at foretrække som Underholdning fremfor anstrengte Vittigheder i Sketches og Uhyrligheder af Dilettantisme.

Vigtigst af alt er Tendensen, i dette Tilfælde Valget af Sange og Maaden at synge dem paa; begge Dele upaaklageligt.

Den meget ungdommelige Part af Publikum kunde kun blive opildnet af Spejdernes Sang, og den ligesaa store Skare af Forældre, som var til Stede, kunde kun være tilfreds med Tropsførers Fremtoning og Skoleinspektørens meget anerkendende Vurdering af Spejdersporten.

Jack.

Foraarsfest i Holte.

1. Holte Trop og Flok afholdt paa Nyholte Hotet den 7. April en Foraarsfest, som begyndte præcis Kl. 20,15, idet jeg er saa elskværdig at anse Programmets Tidsangivelse Kl. 20,05 for en Trykfejl.

Festen var præget af aabenbar Vilje til at præstere en Spejderfest, hvilket lykkedes bedst for Troppen, som havde faaet rimelige Opgaver at løse, medens der til Flokken var stillet alt for store Krav.

Efter Tropsraadsformandens Velkomst blæstes et pauvert Hornsignal bag Tæppet, som derefter veg til Side for 8 Spejdere, som en efter en med mer eller mindre Frimodighed fremsagde 8 Verslinier om sit Syn paa Spejdersport. De samme Linier blev derefter gentaget med een Linje pr. Spejder ned gennem Rækken og fik paa den Maade en overraskende ny Betydning. Ganske fikt fundet paa.

I næste Programpunkt havde de samme 8 Spejdere først lidt Uniformscauserie med en Betjent, hvilket førte til ændret Paaklædning, eller rettere Afklædning til Gymnastikbukser, hvorefter Spejderne illustrerede Lejrslagning ved Hjælp af gymnastiske Attituder og Pyramider, f. Eks. et Telt, en Flagstang, en Papirkurv, et Soluhr etc. Ogsaa et godt Paafund.

Ulvene havde faaet til Opgave at udrede Problemet om en Nøddøgn's Berettigelse eller ej under forskellige Forhold. Naturligvis magtede de slet ikke denne Opgave, hvad ikke skal bebrejdes Ulveungerne, som sled bravt i det.

Det tilkommer ikke Ulve at gøre Rede for Handelsmoral endda isprængt lidt Samfundssatire. Ulveungernes Begreb om Ret og Uret, Sandhed og Usandhed o. s. v. bibringes og begrundes lettest gennem f. Eks. H. C. Andersen, Ingemann, Selma Lagerlöf og lignende og kun yderst besværligt gennem „Ærlighed varer længst“, Ulvekomedie i 5 Optrin; selv om Komedien havde været skrevet af H. G. Wells.

Efter at det i Løbet af 40 Minutter var blevet oplyst, at en Handelsmand endelig ikke maa rose sine Varer urimeligt, men at en Læge gerne maa stikke en Nødlogn, samledes Ulve og Spejdere om et Lejrbaal og sang.

Viljen hos Troppens og Flokkens Ledelse til at yde kultiveret Underholdning skal i høj Grad anerkendes. Ligeledes Spejdernes og Ulvenes Forarbejde, som utvivlsomt har været stort.

At et og andet ikke ganske lykkedes, er mindre væsentligt, naar blot Tendensen var saa upaaklagelig, som den var, og som Divisionschefen, Rektor Thornberg ogsaa paaskønnede ved at slutte med en Tak til Trop og Flok og et trefoldigt Hurra.

Jack.

FOTOGRAFERING SOM SPORT

Samtidig med Foraaret begynder den rigtige Fotografisæson, og allerede nu er sikkert en Mængde Spejdere i Færd med at knipse Bunker af mere eller som oftest mindre værdifulde Billeder. Til Trods for, at vi her i Bladet i flere Aar nogenlunde regelmæssigt har skrevet om Fotografering, specielt om Motivvalg, har det tilsyneladende ikke hjulpet i særlig Grad. Der tages et Utal af daarlige Spejderbilleder. Det er Synd, fordi enhver Spejder med lidt Omtanke skulde kunne opnaa gode Resultater selv med et billigt Apparat. For Resten er det lettere at fotografere med et billigt Apparat end med et dyrt Apparat, for jo flere Indretninger, der er at stille paa, desto lettere forkludrer man Resultatet. Et lille Kodak Kasseapparat kan anbefales paa det bedste.

En Ting, som imidlertid er ganske uafhængig af Apparatets Finhed eller Indviklethed, er Valg af de Motiver, man vil forevige. Det vil sikkert være nyttigt at gentage nogle af de almindelige Regler, som tidligere har været fremme i „Spejdernes Magasin“.

1. Tag aldrig et Billede, uden at du er klar over,

hvad du vil opnaa. Altsaa knips ikke bare for at knipse.

2. Vælg naturlige Motiver. Skal du fotografere en Kammerat, saa tag ham hellere, medens han er beskæftiget med et eller andet frem for at lade ham stille sig op med „Fotografismilet“ paa. Prøv engang at tage en Kammerat, uden at han véd af det. Det kan give morsomme Billeder.
3. Undgaa „Gruppebilleder“, der som oftest er kedsommelige.
4. Hvis du vil tage en morsom Situation, f. Eks. i Lejren, kan du næppe regne med at kunne tage den som et snap-shot. Det kræver stor Dygtighed. Du maa selv „arrangere“ Situationen og faa dine Kammerater til at medvirke i den lille Film. Sorg for, at de indtager saa naturlige Stillinger som overhovedet muligt.
5. Fotografér — i alt Fald indtil du bliver dygtig — kun i Solskin.
6. Prøv at fotografere mod Solen. Du kan opnaa mange morsomme Virkninger. Skyg for Apparatet, saaledes at Solstraalerne ikke falder ind i Objektivet.

*

Læg Mærke til Forsiden paa dette Nummer af „Spejdernes Magasin“. Der er mange gode Motiver, og prøv saa at faa noget mere ud af din Fotografering i Aar end sidste Aar. Som sædvanlig udskriver Magasinet en Konkurrence for de bedste Billeder indenfor 3 Grupper:

1. Spejder- og Lejrbilleder.
2. Landskaber.
3. Bade- og Strandbilleder.

Der udsættes indenfor hver Gruppe en 1. Præmie paa 5 Kr. og en 2. Præmie paa 2 Kr.

Billeder til Konkurrencen maa indsendes til Redaktionen inden den 5. September d. A.

Iøvrigt kommer der i næste Nummer af Magasinet en Artikel om, hvorledes man kan tage instruktive Billeder, d. v. s. Billeder der illustrerer spejdertekniske Enkeltheder, og som derfor kan bruges ved Oplæring af nye Spejdere.

Altsaa ogsaa en Idé!

T. C.

KROG's Køreskole

Gyldenløvesgade 21
Central 3007-6021

Grundig reel Undervisning garanteres.
6 Nye 2-Personers Sportsvogne. . . . .
Helt Kursus Kr. 50. Provetime gratis
Biler udlejes uden Fører . . . . .

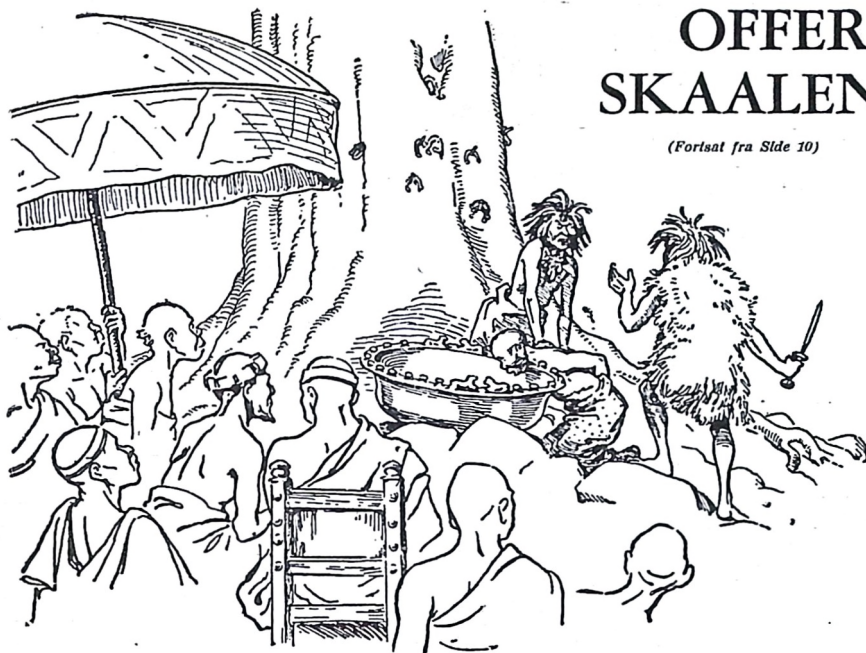
Brug

Blaa og rød Pakning

OFFER- SKAALEN

(Fortsat fra Side 10)

sig frem, kan man nok blive udsat for Sindsbevægelse.

Atter gav jeg forsigtigt Signal. Et Øjeblik efter lød det ganske svagt ret forude.

Lige foran mig gik en Sti — en af dem vi skulde passe paa, da den førte fra Offerstedet i Bantama til Kumassi, og Præsterne eller Medicinmændene i Bantama var Kong Prempehs mest betroede Budbringere.

Et næsten hvisket Signal førte mig tværs over Stien hen til Rødderne af et mægtigt Træ, hvor jeg lige kunde skelne, at to af mine Folk sad paa Hug. En af dem krøb forsigtigt frem, greb mig om Haandleddet og trak mig ind i Træets dybe Skygge, og dér førte han min Haand, til den berørte Kanten af et meget stort Metal-kar. Han gav Signalet endnu en Gang, og inden længe samlede flere af vore Spejdere sig om os som lydløse Skygger.

De krøb hen til det store Kar, og deres ivrige Hvisen og Bevægelser viste, at det havde mere end almindelig Interesse for dem. En af dem viste mig noget blandt Træets nederste Grene lige over os. I Mørket kunde jeg intet se, men vi gik nærmere til den store, furede Træstamme, og han førte min Haand saa højt op ad den, som jeg kunde naa. Dér mærkede jeg noget, som snart viste sig at være Underkæben af et Menneske.

Hurtigt opdagede vi det ene Kæbeben efter det andet, som hang dér paa Stammen.

Det var et Fetishtræ.

Da Dagen gryede, var vor Vagt forbi. Jeg syntes, at det store Metalkar, som var over en Meter i Diameter og næsten en halv Meter dyb, netop var af passende Størrelse til at kunne bruges som et storartet Badekar. Ved Hjælp af nogle Lianer, som vi skar ned fra de nærmeste Træer, bandt vi det derfor til en Stang og bar det i Triumftog hjem til Lejren, medens mine Folk glædestraalende smilte og hviskede til hinanden.

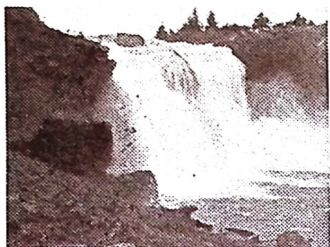
Vor Lejr omsluttede Bantamas hellige Offergrund og Fetishbygninger, og i Løbet af Dagen fik vi Ordre til at aabne Gravhvelvingerne i dem, hvor Ashantiernes store Konger laa begravet. Man vidste, at sammen

SVERIGE

Maalet for Sommerens Rejse

Tännforsen, Jämtland.

Benyt de billige Rundrejser i Sverige med ca. 30 pCt. Rabat.
Billige Rundrejser gennem Sverige, Norge, Finland og Danmark.

Gør Søndagen til en Friluftsdag.

10 forskellige Udflugter i Skaaen til meget nedsatte Priser
kombinerede med Vandringsture.

Gode Forbindelser. — Bekvemme Rejser.

Billetter til Rejse i Sverige udstedes til halv Pris for
Spejdere under 18 Aar. For fuldt 10-fal Spejdere faar
1 Leder over 18 Aar samme Nedsættelse. Ansøgning
i god Tid.

Alle Oplysninger faas hos

Svenske Statsbaners Rejsebureau

Hovedbanegaarden

Telefon Central 6322

og de øvrige Rejsebureauer.

Besøg

Crome & Goldschmidts Teltby

Teltbyen i Citygaarden ved Pile-
stræde aabnes i Begyndelsen af Maj
og kan beses lige til August.

En stor moderne Teltby arrangeret midt i Storbyens
Hjerte er en Attraktion som samler alle Sports-
interesserede. I Aar er der en ny Sensation, og
Priserne opmuntrer til Køb. Forlang Brochurer.

Velkommen til Teltbyen!

CROME & GOLDSCHMIDT

København.

med hver Konge blev den Formue, han havde samlet sig under sin Regering, lagt ned i hans Kiste. Bantamas var saaledes ogsaa Stammens Skatkammer. Men noget af den Formue havde vi til Gode.

Grunden til, at vi denne Gang var her i Ash-anti, var den, at Kong Prempeh havde undladt at opfylde sine Overenskomstbetingelser med England. En af disse var bl. a., at alle Menneskeofringer og Slaveriet skulde høre op i Landet, og en anden, at Kongen skulde betale en fastsat Erstatning for de Udgifter, en tidligere Ekspedition for tyve Aar siden havde kostet.

Dette Skatkammer, vidste vi, stod under Opsyn og Bevogtning af nogle af firs Præster eller Medicinmænd, og den Trolddom, de, efter hvad Rygtet fortalte, kunde sende over mulige Langfingre, var tilstrækkelig frygtindgydende til at gøre Skatkamret fuldstændig sikkert mod Tyveriforsøg.

Da vi havde omringet Stedet og besat det, fandt vi, at det bestod af en almindelig Samling tækkede Hytter og Ronner, som en gammel, af-fældig Fyr holdt Opsyn med. Jeg var saa heldig, at min Fører var en civiliseret Indfødt, som kunde tale Engelsk; han havde faaet en moderne Opdragelse i Cape Coast Castle og bar europæiske Klæder; desværre var han en indbildsk Fyr. Han forklarede, at hans Landsmænd var under al Kritik, „nogle uvidende Bæster“, som troede, at „abayifo“ eller røde Djævlø boede i Bantama, og at de tvang Folk, som vovede sig paa forbudte Veje dér, til at æde deres egne Lemmer. Efterhaanden som vi kom nærmere, lagde jeg Mærke til, at han tog sin Hat af og bar den i Hænderne og kun talte med en undertrykt Hvisken, og da vi kom helt hen til Hytterne, raadede han mig til for min egen Skyld ikke at gaa videre paa en saa uærbødigt Maade. Selv trak han sig med nogen Bekymring nogle Skridt tilbage, da han forstod, at vi vilde fortsætte. Hans Bekymring gav Plads for en sand Rædsel, da vi begyndte at bryde ind i det kongelige Gravkammer.

Det var en Slags Krypt, hvis Indgang var muret til. Murværket, som lukkede for Døren, var øjensynlig forholdsvis nyt, kun et Par Uger gammelt, medens den sidste Konge var begravet for nogle Aar siden.

Dette i Forbindelse med Præsternes Fraværelse forberedte os paa Skuffelse. Et Par Slag med en Hakke, og Indgangen var fri. Derinde stod ni Metalkister eller rettere Sarkofager paa Række; ovenpaa hver af dem var anbragt Skaale og Bægre med Føde til de døde Konger. Alt saa ud til at være fuldstændig urørt. Men da Skaalene blev fjernede og Laagene taget af Kisterne, viste det sig, at der kun var Luft i dem.

Et Par Stumper stive, bojede Bændler viste, at

GEVEART

Dobbelt saa hurtig
som 23° Sch.

Øjebliksbilleder
i al Slags Vejr.

Filmen for alle
og til alt.

Den gi'r Pletskud hver Gang

der nylig havde været bundet Guldbarrer sammen med dem, men som vi senere erfarede, var alt dette sammen med Knoglerne af Kongerne fjernet, fjorten Dage før Ekspeditionen blev landsat. Præsterne var forsvundet ud i Junglen hver med sin Part, som de bragte i sikkert Skjul dér.

De havde sandelig gjort deres Arbejde godt og til Bunds. Til Gengæld kunde der heller ikke klages over vort. Efter at vi havde sat Ild paa alt, som kunde brænde, brød vi Hytternes Vægge ned ved Hjælp af improviserede Rambukke. Saaledes blev Bantama jævnet med Jorden.

Vi gjorde ikke dette som en Vanhelligelse og af Mangel paa Respekt for Folkets religiøse Overbevisning, men fordi Stedet her i over hundrede Aar havde været det store Midtpunkt for Menneskeofringer.

Der var tre saadanne Steder i Kumassi; det andet var. Henrettelsesstedet tæt ved Kongens Slot, og det tredje laa paa Byens Markedsplads.

Det var paa dette sidste Sted, at mine Spejdere et Par Minutter efter vor Ankomst til Kumassi opdagede en Mængde hovedløse Kroppe, skjult i en lille Lund.

I selve Byen var tre Samlinger Huse beregnet til Bolig for Bødlerne, som udfoldede stor Aktivitet og ikke manglede Arbejde.

Hver stor Fest eller en stor Hovdings Begra-

velse gav Anledning til Menneskeofringer. Disse Henrettelser var for Folket, hvad Tyrefægtninger er for Spanien og Fodboldkampe for Engländerne. Bødlerne var lige saa populære i Folkets Øjne, som en Filmshelt eller Fodboldspiller er i vore.

De var nogle frygtelige Fyre; Hovederne var helt laadne af lange Krøller, men værst af alt at se paa var en livagtig Gengivelse af et tredje Øje, som de bar midt i Panden. Forbrydere og Slaver var som Regel Ofrene, men der var ogsaa en Mængde stedlige Love, hvis Overtrædelse straffedes med Døden.

I Nærheden af Bantama var der anbragt nogle fristende Siddepladser i Skyggen af Træerne tæt ved Stien, som førte ind til Byen. Der var imidlertid Dødsstraf for at sætte sig dér. Uheldigvis for de Vejfarende stod dette Forbud intet Sted skrevet og var kun kendt af Bødlerne, som altid laa paa Lur for at se, at ingen ustraffet overtraadte det.

Jeg havde en Samtale med en af de fornemste Bødler, som fortalte mig mange interessante Ting af denne Art. Rent tilfældigt kom jeg paa Sporet af, at hans Folkekyndest hovedsagelig skyldtes et rent Tilfælde. Han skulde til at hugge et Hoved af, da han pludselig fik den Idé at tage et Stykke af Ofrets Kod bag paa Skulderbladet

mellem Pegefingeren og Tommelen og skære det af. Han holdt det hen foran den stakkels Fyr og sagde: „Det er baade første og sidste Gang, du ser dette for dine Øjne“. Dette „vittige“ Indfald vakte stormende Latter.

Tortur og Blodsudgydelse var blevet grundfæstede Skikke der i Landet i Ly af Fetishovertroen. Kun stærke Modforanstaltninger kunde standse dette.

Da jeg kom tilbage til min Lejr efter at have odelagt Fetishhytten, fandt jeg en Skare Soldater samlet dér. Jeg gik hen til dem og opdagede, at mit nye Badekar var Midtpunktet for deres Interesse, og at Officeren forklarede sine Tilhørere, at dette var den berømte Fetishofferskaal, som allerede var omtalt i 1817 af en Mand, som besøgte Ashanti. Det var Landets store Fetishhelligdom.

Kongen plejede at besøge Bantama hver tredje Maaned for at udøve sin Gudsdyrkelse; ved disse Lejligheder blev tyve Mænd ofret og fik Hovederne hugget af over Offerskaalen, for at den kunde blive fyldt med Blod. Firs Mænd om Aaret var det frygtelige Tal, som krævedes. Men ogsaa de aarlige Høstfester krævede et Antal Menne-skeofringer, og af og til udførte Kongen en Skik at „vaske sine Forfædres Knogler“, hvilket skete under yderligere Blodsudgydelser.

Blodet fik Lov at løbe sammen og stivne i Offerskaalen og blev derefter skaaret i smaa Stykker, som blev syet ind i Lærred og solgt som Amuletter til Folk, som ønskede Uimodtagelighed mod Trolddom og andre Farer.

Da jeg hørte alt dette, opgav jeg med det samme Tanken om at bruge Offerskaalen som Badekar, og denne Beslutning blev yderligere forstær-

FOTOGRAFIRAMMER

EMIL L. OLSEN
22 SKINDERGADE 22

A/s VILH. A. MEILSØE

Farveri og kemisk Tøjrensning.

Fuglebakkevej 111. Telef. Taga 3838.
Jagtvej 19. Telef. Taga 1657.

Spejderne 10 pCt. Rabat.

DRONNINGGAARD MEJERI

Børnemælk - - Jerseymælk
1ste Kl.s Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

Statsanstalten for Livsforsikring

FLØDE IS

Anretninger bringes overalt.

1 Liter = 6 rigelige Portioner

Vanille Kr. 3.00 pr. Ltr.

Nougat Kr. 3.50 pr. Ltr.

Frugt Kr. 3.50 pr. Ltr.

Københavns Fløde-Is A/S

Telefon 13816.

Kaddara

Hos HENRY HANSEN

køber De med største Fordel

GÖRISCHE
OLYMPIC
CRESCENT

NØRREVOLD 82

vis à vis Nørreport St. PALÆ 4045

RATE: 20 Kr.s Udbetaling, 10 Kr. pr. Maaned

Spejderne bør sikre sig i:

„DEN BORGERLIGE SYGE-HJÆLPEKASSE“

Frit Lægevalg - - Højeste Ydelser - - Laveste Kontingent.
Hovedkontor. Vesterbrogade 65, Tlf. Eva 1151.

Filial: Spejdernes Magasin's Annonceexp., Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 21. Byen 8630.

Medlemmer optages indtil 70 Aar u d en Lægeundersøgelse, usæst Aarsindtægt.
Ring eller skriv efter Prospekt eller Repræsentant.

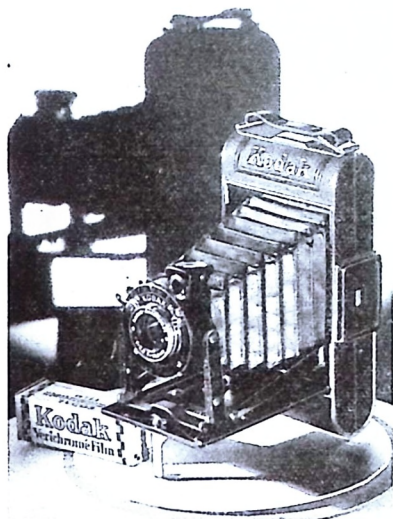
Vær parat med en "KODAK"

Foraaret er der med sine første rigtige Lejrture. — Sommeren og Ferien staar for Døren med alle sine utallige, fornøjelige Oplevelser. — Vær parat med en „Kodak“, saa alle de spændende Situationer kan fastholdes i fine, klare Billeder!

Det er saa nemt altid at faa skarpe Billeder, fordi en moderne „Kodak“ er saa let at bruge, og fordi Kodaks hurtige „Verichrome“ Film selv retter Belysningsfejl. Og det er billigt.

Alle Fotohandlere har den solide Hel-Metal „Brownie“ Junior 620 til Kr. 11,— eller den i Illustrationen viste „Kodak“ Junior 620 til Kr. 38,—, 49,— og 65,—.

Kodak Aktieselskab, København V

ket, da jeg fik set min Erhvervelse i fuldt Dagslys. Jeg kunde tydeligt forestille mig det skrækelige Syn, at det var fuldt af stakkels Ofres Blod, og det fik alle Ønsker om at tage Bad i Karret til at forsvinde som Dug for Solen.

Men da jeg nu forstod, hvad mit Bytte betød for de overtroiske Ashantier, fik jeg det uden Tøven pakket ind i et af vore Reservertelte. Offerskaalen blev hængt paa en Bærestang, og i mindre end en Time var den paa Vej ud af Landet under Bevogtning af seks Mand og adresseret til en af mine Venner i Cape Coast Castle.

Paa en eller anden Maade fik de Indfødte alligevel Nys om, hvad Pakken indeholdt. Paa hele den 240 Kilometer lange Vandring ud til Kysten kom smaa Skarer af dem for at se den og maaske naa at røre ved den. Selv efter at den var pakket i en Tremmekasse og bragt om Bord paa en hjemadgaende Damper, kom de ud i deres Baade for at faa et sidste Afskedsglimt af den.

En Ashantier forklarede mig, at Tabet af den betød mere end Tabet af deres Konge. „En Konge kan vi sagtens faa igen, men aldrig den store Blodofferskaal“.

Den staar nu i Royal United Service Institutes Museum i Whitehall i London, — og der korer Sporvogne i Kumassis Gader.

Vandreture — OG ANDRE TURE

(Fortsat fra Side 3)

rer Kildernes Klukken og Bækkenes Rislen, ser Markens og Skovens Dyr pusle i Græsset, man mærker den leende Natur. Aldrig kommer man saadan i Kontakt med Naturen som paa en Vandretur.

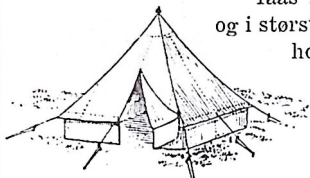
Lad os sende en medlidende Tanke til Søndagsbilisten, som parkerer i Vejsiden og nyder Smørrebrødet og Pilsneren paa Skovgården. Helst ikke mere end 30 Skridt fra Bilen, for uha, disse rødsomme Skovveje, og mine nye Ruskindssko, Adolf, og uh, her er Myrer, vi skulde meget hellere være blevet i Bilen og spise. — Og saa ligger Madpapiret tilbage paa Gerningsstedet sammen med en Sardindaase og den tomme Flaske, mens Bilen triller mod Hovedstaden, hvor man slutter Dagen med en Bigraftur og Dans paa en Restaurant.

Inden Mørket falder paa, kan disse Naturselskere være hjemme igen; vi er ikke saa hur-

TELTE

faas bedst
og i største Udvalg
hos

POUL HOLM

Silkegade 11. Telefon 3082.

Soveposer i mange Kvaliteter fra

Kr. 9,75—25,50.

Dun- og Lamasoveposer.

*Godnat
Ole!*

Pengene ligger i Baglommen, og der kan du ikke faa fat i dem. — Se bare paa min Sovepose! — Den er fra „Lama“, stoppet med Krøluld; den har Hovedstykke, slutter rigtigt ved Skuldrene, og Lynlaasen lukkes indefra. — Den er helt rigtig!

LAMA KRØLULD SOVEPOSER

faas i alle Lejrsportsforretninger.

Model Nr. 1.
Model Nr. 2.
Model Nr. 3.

tige i Vendingen, men hvad gør det, hvad skulde vi i Byen, vi har alt, hvad de savner derinde, og savner ikke, hvad de har. Nu tændes Lysreklamerne; men vi sidder om Baalet under Vorherres evige Lysreklamer, de tusinde, tindrende Stjerner. De reklamerer ikke for „Den lille Tablet med den store Virkning“, den behøver vi ikke her, hvor vi har Ilt og Vitaminer og ultraviolette Straalere i Masser. De taler til os om Naturens Storhed, om Evigheden og Uendeligheden.

Og trætte i Krop men friske i Sind torner vi ind for at hvile ud til Dagen i Morgen. Snart maa vi atter tilbage til Byen, og saa kan vi tage fat med friske Kræfter i Skolen eller paa Arbejdspladsen.

Fossum.

Nefa LYGTEN

Kr. 3⁰⁰
komplet

Det Danske Spejderkorps

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.

Korpskontor:

Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,

Mandag 12—17 og 19—21.

Giro 2284.

Officielt Depot:

Dansk Spejderkorps Depot,
Skindergade 27, K.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION:

Landsretssagfører Tage Carstensen,
Frederiksholms Kanal 18, K.

Nordisk Spejdersport:

(Førerbladet)

REDAKTION: Ingeniør Ove Holm.
Ekspedition: Korpskontoret.

TRYKKERI: Nørrebro Centraltrykkeri, N.

ANNONCEKSP.: Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2². Telefon Byen 8630.